

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (2/9/2012)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Α' Κορ. ιστ', 13 – 24, Ευαγγέλιο: Ματθ. κα' 33 - 42
(Εωθινό 2^ο, Ήχος 4ος)

Σταθερότητα στην πίστη και αγάπη

Ο επίλογος της Α' προς Κορινθίους Επιστολής αποτελεί το Αποστολικό ανάγνωσμα της σημερινής Κυριακής, αγαπητοί μου αδελφοί. Ο Απόστολος Παύλος, αποχαιρετώντας τα μέλη της Εκκλησίας της Κορίνθου, συνιστά, μεταξύ άλλων, να μείνουν σταθεροί στην πίστη του Χριστού και να ενεργούν πάντοτε με κριτήριο την αγάπη. Οι νουθεσίες αυτές είναι απόλυτα δικαιολογημένες. Η νεότευκτη Εκκλησία των Κορινθίων απαρτιζόταν, κατά βάση, από πρώην ειδωλολάτρες, οι οποίοι, επηρεασμένοι από την πλάνη των ειδώλων που βίωναν στο παρελθόν, δεν απέφευγαν συνήθειες που προσέκρουαν στο ήθος της Χριστιανικής πίστης, στην οποία προσπαθούσαν, πλέον, να προσαρμοστούν. Γι' αυτό ο Παύλος αφιερώνει δύο κεφάλαια αυτής της επιστολής, στηλιτεύοντας κρούσματα βαριάς ανηθικότητας, που ασφαλώς είχαν υπόβαθρο ειδωλολατρικό – σαρκολατρικό. Η σταθερότητα στην πίστη, λοιπόν και η αγάπη, ως τρόπος ζωής για τον Χριστιανό, θα μας απασχολήσουν στη συνέχεια.

Μπορεί να έχουν περάσει από τότε 2000 και πλέον χρόνια, μπορεί να έχουμε γεννηθεί και γαλουχηθεί μέσα στο κλίμα της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης, εντούτοις και στις μέρες μας η πίστη αυτή μοιάζει ασταθής και επιπόλαιη. Αυτό συμβαίνει π.χ. όταν εμείς οι Χριστιανοί προσπαθούμε να συμβιβάσουμε την Χριστιανική μας ιδιότητα και πίστη με το πνεύμα και τη νοοτροπία του κόσμου. Όταν βάζουμε νερό στο κρασί μας σε θέματα όπως οι διανθρώπινες και οικογενειακές σχέσεις, που βάζονται με σκληρότητα σήμερα από αντιλήψεις άκρως αντίθετες με την Χριστιανική λογική' όταν διαμορφώνουμε στη ζωή μας ένα πλαίσιο πίστης με αυστηρά προσωπικά χαρακτηριστικά, αποκομμένο και απομονωμένο από την ζωή και το γεγονός της Εκκλησίας' όταν αμνηστεύουμε μέσα μας στάσεις ζωής και συμπεριφορές που γνωρίζουμε ότι αντιστρατεύονται τον Ευαγγελικό τρόπο ζωής, αναζητώντας διαρκώς δικαιολογίες και ελαφρυντικά' όταν επιτρέπουμε να δηλητηριαστεί η διάνοιά μας από αιρετικές δοξασίες και παραθρησκευτικά κηρύγματα, που αποσκοπούν στην αποκοπή μας από το Σώμα της Εκκλησίας' όταν υιοθετούμε ακραία συνθήματα και μισαλλόδοξες συμπεριφορές, νομίζοντας ότι εμείς είμαστε οι φύλακες της Ορθοδοξίας, ενώ βιώνουμε την

καταστροφική πλάνη του θρησκευτικού φανατισμού. Όλα τα παραπάνω στοιχεία και πολλά άλλα, δεικνύουν ασταθή και ελλειμματική πίστη, η οποία χρήζει βοήθειας και πνευματικής καθοδήγησης για να επαναδρομολογηθεί στο ήθος της Εκκλησίας.

Ο Απόστολος Παύλος συνιστά, επίσης, την αγάπη ως το κριτήριο των ενεργειών μας. Και αφού, ως γνωστόν, *ο Θεός αγάπη εστί*¹, δηλ. η αγάπη είναι η ουσία του Θεού, μάς προτρέπει να ενεργούμε έχοντας προ οφθαλμών τον τρόπο που ενεργεί ο Θεός. Άραγε, έχουμε σκεφθεί ποτέ αν η στάση ζωής που έχουμε επιλέξει είναι ταυτισμένη με τη ζωή του Χριστού; Αν ο τρόπος που στεκόμαστε απέναντι στον κάθε άνθρωπο, που είναι εικόνα του Θεού, είναι Χριστοκεντρικός; Αντιλαμβανόμαστε τα προβλήματα και τις ανάγκες των ανθρώπων με τον τρόπο που ο Χριστός μάς υπέδειξε ή επιδεικνύουμε παγερή αδιαφορία, την ίδια στιγμή που κομπορρημονούμε για την υποδειγματική δήθεν θρησκευτικότητα μας; Η στάση μας μέσα στην οικογένεια, στον εργασιακό μας χώρο, στις κοινωνικές μας συναναστροφές, αποπνέει την αίσθηση της αγάπης, ως μίμησης Θεού ή μήπως είναι ενδεικτική του άκρατου εγωισμού και του απάνθρωπου ατομισμού, που κυριαρχεί στις μέρες μας ματώνοντας την κοινωνική ζωή;

Είναι αλήθεια, αγαπητοί μου, πως αν επικεντρώσουμε την προσοχή μας στον εαυτό μας, με διάθεση ειλικρινούς αυτοκριτικής και αυτοεξέτασης, θα επισημάνουμε στοιχεία που απάδουν προς την Χριστιανική μας ιδιότητα. Θα διακρίνουμε αστάθεια στην πίστη και εύκολη προσαρμογή της στον κοσμικό τρόπο ζωής, αλλά και απουσία αγάπης στον τρόπο που προσεγγίζουμε τον Θεό και τους ανθρώπους. Ας μην ψάξουμε να βρούμε δικαιολογίες και ελαφρυντικά. Δεν υπάρχουν. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να επαναπροσδιορίσουμε μέσα μας την σχέση μας με τον Θεό και τους ανθρώπους, αντιλαμβανόμενοι ότι δε μπορούμε να είμαστε αληθινά τέκνα του Θεού και ζωντανά μέλη της Εκκλησίας Του, αν δεν διαμορφώσουμε στη ζωή μας ακλόνητη και σταθερή πίστη, εμπνεόμενη από την απόλυτη και θυσιαστική αγάπη του Ιησού Χριστού. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

¹ Α΄ Ιωάν. 4,8